

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**ІІІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**6 – 7 КВІТНЯ 2021 р.
м. Одеса**

експертів. Прикладами такої співпраці можуть бути економічні аспекти розбудови оборонних інституцій, економічні та фінансові аспекти боротьби проти тероризму, нові методики керування оборонними ресурсами в країнах Альянсу і партнерах. Також здійснюється моніторинг економічних питань оборони і безпеки, включених в індивідуальні плани партнерства.

На сьогоднішній день більшість сусідніх з Україною держав – Польща, Словаччина, Румунія та Угорщина, вже стали членами НАТО. Після прийняття політичного рішення відносно входження до НАТО, у цих державах відбувся успішний прогрес у реформуванні сектору безпеки і оборони, набирала силу в основному позитивна динаміка економічного розвитку та залучення прямих іноземних інвестицій, бо членство у НАТО розглядається як свого роду гарантія для іноземних інвесторів.

У лютому 2019 році набули чинності зміни до Конституції України щодо стратегічного курсу на набуття повноправного членства України в ЄС і НАТО, згідно з якими Президент України є гарантом реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в ЄС та НАТО [3]. У червні 2020 року Альянсом було прийнято рішення визнати Україну як Партнера з розширеними можливостями.

У той же час, процес приєднання до Альянсу буде складним і довготривалим, він залежатиме від того, як Україна рухатиметься до європейських стандартів. Це стосується перед усім стану й ефективності економіки, трансформації політичної структури, розбудови громадянського суспільства.

Література:

1. Василенко М.Д., Василенко С.Д. Україна: міжнародні зв'язки: Навч посіб. – Одеса: Юридична Література:, 2004. – 168 с.
2. Мадіссон В.В., Шахов В.А. Сучасна Українська геополітика. Навч. посібник. – К.: Либідь, 2003. – 176 с.
3. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

**Черненко А.О., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК
Науковий керівник – к.і.н., доц. Ботіка Т.С.**

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

На сучасному етапі соціально-економічного розвитку України простежуються тенденції щодо змін у громадському світогляді і, як результат, вимог до бізнесу. Інтеграція українського бізнесу до світової економічної системи ставить перед вітчизняними підприємствами нові завдання, які пов'язані з активізацією процесів у сфері соціальної відповідальності в Україні.

Бізнес не може діяти ізольовано від суспільства, оскільки він сам є частиною соціуму. Успіх бізнесу, як і успіх суспільства, в якому цей бізнес

оперує, цілком і повністю залежить від взаєморозуміння, довіри між підприємствами і суспільством. Наразі представники українського бізнесу усвідомлюють взаємозалежність репутації підприємства та темпів збільшення прибутків. В українських бізнес-колах зростає розуміння важливості соціального аспекту розвитку економіки підприємства. Успішні бізнесмени, менеджери провідних компаній все частіше звертають увагу на питання соціально відповідальної поведінки підприємств.

За останні роки в Україні набула поширення концепція соціальної відповідальності бізнесу, яка представляє собою систему суспільних відносин із зацікавленими групами (стейкхолдерами), взаємодію з державою у вирішенні соціальних проблем. Класичне визначення корпоративної соціальної відповідальності наводить американський економіст Ф. Котлер [1]: «Корпоративна соціальна відповідальність – це вільний вибір компанії на користь зобов'язання підвищувати добробут суспільства, реалізуючи відповідні підходи до ведення бізнесу і виділяючи корпоративні ресурси».

Враховуючи той факт, що Україна обрала пріоритетним напрямком євроінтеграцію як в середньостроковій, так і в довгостроковій перспективі, то український бізнес повинен орієнтуватися на європейські стандарти [2].

Дослідники з питань соціальної відповідальності бізнесу виділяють три рівні для визначення соціальної відповідальності. Перший (базовий) рівень – бізнес платить податки у повному обсязі, кошти надходять до бюджету, звідки вони розподіляються на інші соціальні програми. Другий (корпоративний) рівень – соціально відповідальний бізнес повинен платити економічно обґрунтовану зарплату. Не секрет, що зараз бізнес часто економить на зарплаті, розглядаючи її як частину своїх витрат. Проте, бізнес повинен усвідомити, що висока зарплата дозволяє людині витратити гроші на підтримку свого здоров'я, освіту, культуру, тощо. Третій (вищий) рівень – соціально відповідальний бізнес на добровільній основі займається добродійністю. З одного боку, потенційний інвестор має більше довіри, якщо компанія може дозволити собі проводити масштабні соціальні програми, безпосередньо не пов'язані з виробництвом, та її знають в суспільстві. З іншого боку, ці програми показують, що бізнес відкритий, він займається не лише внутрішніми корпоративними програмами, але і працює з суспільством [3].

Соціальна відповідальність вітчизняних підприємств полягає в максимально повній сплаті податків, дотримання законодавства про працю та охорону навколишнього середовища, в створенні робочих місць, в добродійних акціях. Всі ці заходи спрямовані на зовнішнє середовище підприємства. Серед ініціатив, які спрямовані на внутрішнє середовище, можна виділити наступні: підвищення продуктивності, поліпшення конкурентоспроможності, оптимізація витрат, реалізація стратегії подальшого розвитку, покращення іміджу, збільшення товарообігу та кількості споживачів.

Таким чином, бізнес і суспільство пов'язані між собою, оскільки будь-який соціальний аспект має під собою економічне підґрунтя. Сьогодні

соціальна відповідальність бізнесу в Україні сприяє не лише покращенню іміджу підприємства, але й забезпечує конкурентну перевагу на довгострокову перспективу.

Література:

1. Котлер Ф. Корпоративна соціальна відповідальність. Як зробити якомога більше добра для вашої компанії та суспільства / Ф. Котлер, Н. Лі; Пер. з англ. С. Яринич. – К.: Стандарт, 2005. – 302 с.
2. Ковальчук Н.В. Економічні аспекти пріоритетів інтеграції України / Н.В. Ковальчук // Вісник ДДФА. Економічні науки. – 2014. – № 1. – С. 81 – 88.
3. Комарова К.В., Ковальчук Н.В. Соціальна відповідальність як складова стратегії розвитку бізнесу на підприємствах України / К.В. Комарова, Н.В. Ковальчук // Інноваційна економіка. Науково-виробничий журнал. – 2016. – № 63. – С. 25 – 30.

УЧАСТЬ ЖІНОК УКРАЇНИ В ЕВАКУАЦІЇ В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: ІСТОРИОГРАФІЯ

**Сапуга А., Стойкова П. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Науковий керівник – к.і.н., доц. Мамроцька О.А.**

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Під час війни були зроблені перші спроби надати наукового характеру всім дослідженням, що стосувалися історії Великої Вітчизняної війни. Автори деяких робіт воєнного часу торкалися теми евакуації промислових підприємств, сільськогосподарського майна та населення України в 1941- 1942 рр., наводили приклади самовідданої праці робітників великих підприємств, які були евакуйовані, звертали увагу на те, що важливо було не тільки вивезти цінне майно, а й відновити діяльність евакуйованих фабрик і заводів на нових місцях [1; 10]. Проблема долі жінок під час евакуації знайшла відображення в різноманітних виданнях уже за часів Великої Вітчизняної війни [4;5;6]. Спробою узагальнити внесок жінок України в перемогу над фашистською Німеччиною є стаття М.В. Ковалюка „Подвиг жінок Радянської України у Великій Вітчизняній війні” [7]. Ця розвідка значною мірою сприяла поглибленню вивчення проблеми у вітчизняній історіографії, введенню в науковий обіг багатьох нових фактів. Але в них, як правило, висвітлюється участь жінок у бойових операціях на фронтах війни, в партизанських загонах і підпіллі. І практично не порушуються питання долі жінок у евакуації народного господарства. Що стосується вивчення даної теми в Україні протягом вказаного періоду, то найбільш усеохоплюючими були праці М. Данилюка, С. Саженьюка і В. Мазило.

М. Данилюк значне місце в своїх дослідженнях відводить вивченню перебазування сільськогосподарського майна України, надає значний фактичний матеріал. Один із перших, він, зокрема, аналізує результати другої евакуації, що відбувалась у 1942 р. Проте в його викладах не досить повно розкривається тема евакуації населення [2; 3].

- Кононцова В.В., студент СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
 Науковий керівник: к.е.н., доц. Згадова Н.С.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
118. **ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТІВ ТА ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА** 253
 Лозовщук В.В., студент СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
 Науковий керівник: к.е.н., доц. Згадова Н.С.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
119. **ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА ЗА ЕТАПАМИ ТА СТАДІЯМИ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ** 255
 Вальтер А.А., студент СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
 Науковий керівник: к.е.н., доц. Згадова Н.С.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
120. **РИЗИКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ ПІДПРИЄМСТВА** 257
 Бавикіна Д.А., студент СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
 Науковий керівник: к.е.н., доц. Неустроєв Ю.Г., к.е.н., доц. Работін Ю.А.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
121. **ЄВРОАТЛАНТИЧНА ІНТЕГРАЦІЯ – СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ** 258
 Комишан О. Ю., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК
 Науковий керівник – к.і.н., доц. Соловей А. О.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
122. **ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ** 260
 Черненко А.О., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК
 Науковий керівник – к.і.н., доц. Ботіка Т.С.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
123. **УЧАСТЬ ЖІНОК УКРАЇНИ В ЕВАКУАЦІЇ В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: ІСТОРІОГРАФІЯ** 262
 Сапуга А., Стойкова П. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
 Науковий керівник – к.і.н., доц. Мамроцька О.А..
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
124. **МАРКЕТИНГ ТА ЛОГІСТИКА В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ** 264
 Костова О. В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
 Науковий керівник – к.п.н., доц. Мордовець М. В.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
125. **МАРКЕТИНГОВІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ** 266
 Тихоненко К.Д., студентка 1 курсу, факультет ТтаТХПіПБ,
 Науковий керівник: Орлова В.О., к.ю.н., доцент
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса